

ת"פ 10999/04 - מדינת ישראל נגד א.ד

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 10999-04 מדינת ישראל נ' ד (אחר/נוסף)

בפני כב' הנשיאה שלומית דותן
בעвин: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א.ד

הנאשם

nocchim:

באת כח המאשימה: עוזי חן כינור

הנאשם ובאו כוחו עוזי ארץ בר-צבי

מתרגמן לשפה האמהרית מר מהרי

גזר דין

בכתב האישום יוחסו לנאשם עבירה של תקיפת בת זוג בנסיבות חמימות לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, לאחר שביום 02/04/12 תקף, על פי הנטען, את רعيתו דאז (להלן: "המתלוננת"), בכך שהדף אותה לקיר וسطר בפניה, סטירה בעיטה נגרם למATALONNT סימן אדום על לחיה, ובכך שבמהלך היום הבאים איים על המתלוננת מספר פעמים כי ירוג אותה ו"יקח לה את החיים".

בהכרעת הדיון מיום 13/09/2002 הורשע הנאשם במילויו לעיל יסוד גרטן של המתלוננת ואמה ודחית גרטנו, בה הבהיר המילויו לעיל, כבלתי מהימנה.

בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירים, מהם ניתן ללמוד על הרקע לביצוע העבירות, הנעוץ לדברי שירות המבחן בחבל החקלאה שחוו הנאשם ורعيתו לשעבר עם עלייתם מארצות הברית לישראל בשנת 2010 (כשנתיים טרם ביצוע העבירות), ובקשה השפה והפעריים התרבותיים שהיו כרוכים בכך, בייחודה בכל הקשור לנושא מעמד האישה והשוויון בין המינים, אשר עררו את מערכת היחסים בין השניים.

שורשיה העמוקים יותר של העבירות נעוצים, לטענות שירות המבחן, בתחשחת הדחיה וחרדת הנטייה שחוווה הנאשם

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

בילדותו, לאחר שביו הביולוגי התגיס לצבא האתומי בעוד אמו נשאה אותו בבטנה, ועוד טרם נולד התגירה מאבו כר שהוא לא זכה למשה להכירו. עם נישואיה של אמו בשנית, עבר הנאשם להטgorר בבית סבתו למשך מספר שנים. לאחר מכן עבר להטgorר עם אמו, אבו החורג ושותה אחיו למחצה. לדבריו, יחסיו של אבו החורג כלפי היה מנוכר, והוא אף נהג להעבידיו בעבודות קשות ומוסכנות. בגיל 22 נשא הנאשם את המטלוננט, נישואין שאפשרו לו, לדבריו שירות המבחן, למשם את כמייתו לתא משפחתי ופיזי על החסר העמוק מילדותו.

ואולם, עם עלייתם ארצת החל הנאשם, לדבריו שירות המבחן המבוססים על דבריו המטלוננט, לנוגג כלפי האחורה באובייסיות ולאיים עליה. בשל חששה של המטלוננט מפני היא פנתה לצוות הטיפול במרכז הקליטה בישוב מברשת-צון, בו התגוררו אותה עת, והערכת הסיכון של הוצאות הייתה כי קיימים סיכון גבוה לכך שהנائم ימשך את איומו לפני. במקביל פנתה המטלוננט לבמ"ש לענייני משפחה ופתחה בהליך גירושין.

ביום 14/01/09 הושלם הליך הגירושין בין הנאשם והטלוננט. מהטסקיר עולה, כי לצד תחושים של אבל ואובדן שמייען הנאשם, הוא מבטא גם תחושים של השלהמה והבנה לגבי סיום הקשר בין לביון המטלוננט. לאחרונה חזר הנאשם, לאחר תקופה קצרה בית ארכוה בבית אמו ב..., להטgorר ב...(בדירה שכורה), קרוב לילדיו בני הארבע והתשע, והוא מתפרנס מעבודות נקיון. לדבריו שירות המבחן, הנאשם יצר קשר עם העובדת הסוציאלית של מרכז קליטה במברשת-צון, אך לאחר שהוא לא מתגורר יותר במרכז אין אפשרות להמשיך בקשר טיפולי, ועל כן ישנו ביום הליך של שיתוף פעולה בין מרכז הקליטה לבין הלשכה לשירותים חברתיים במברשת-צון, שנועד לקדם את שיובו של הנאשם במסגרת טיפולית באזרור מגוריו. על אף שהליך זה טרם הושלם, המליץ שירות המבחן שלא לעכב מעתן גזר הדין בעניינו של הנאשם, לאחר שההתמכחות ההליך פוגעת לדבריו יכולתו של הנאשם להשיג יציבות בחוץ.

באשר לעונש המליץ שירות הנבחן להטיל על הנאשם **זו מבחן** למשך שנה, במסגרתו יפעל לקידום שיובו במסגרת טיפולית באזרור מגוריו, לצד **זו של"א** בהיקף מצומצם של 160 שעות אשר ניתן לנימוק להיראות לתהlixir הטיפולי אך גם להתמיד בעבודתו ולפרוע החובות הרבים בהם נקלע, בן היתר בשל אי תשלום דמי מזונות, במהלך תקופה קצרה בבית. לצד העונשים השיקומיים הנ"ל המליץ שירות המבחן גם על הטלת עונש של מסר מותנה כעונש מרתיע, וביקש להימנע מהטלת קנס על הנאשם בשל מצבו הכלכלי הקשה.

הסניגור בטיעונו לעונש ביקש לקבל המלצה של שירות המבחן, בהדגשו כי מדובר באדם ללא עבר פלילי, הנמצא מזה ארבע שנים בלבד בישראל, אינו דובר את השפה העברית ואני בקיא בביבווקרטיה הישראלית, ומוצא עצמו נאלץ להתרמוד עם תיק גירושין, תיק פלילי, תיק מזונות, הסדרי ראייה, מרכז קשר ופרנסה. בתוך כך, אף שהה במשך כמנה שנים במעצר בית מלא, כשהוא מנתק מילדיו, בשל כך איבד את מקום עבודתו ונקלע לחובות כספיים גדולים. נסיבות אלו, טוען הסניגור, מטotta את הCPF לטובות ענישה מקלה, וכך גם נסיבות ביצוע העבירות - המלמדות כי העבירות בוצעו על רקע קשיי ההתקALKמות של הנאשם בישראל ועל רקע הקונפליקט התרבותי העמוק אליו נקלע. העבירות לא תוכנו על ידו מראש אלא בלחץ הרגע, וגם הנזק שנגרם למטלוננט איננו חמור.

בשולוי הדברים ביקש הסניגור מביהם"ש לשcole **ביטול הרשותו** של הנאשם, לאור אפשרות התעסוקה הדלות הקיימות עבورو בשל נקודת המוצא הנמוכה שלו, אשר הרשעה פלילתית תנדע אותו כליל. בענין זה טען הסניגור כי אין צורך במקרה דין לעמוד בתנאי הلتכת כתוב (ע' 28 ש' 21).

מנגד טענה ב"כ המאשימה, כי יש להשית על הנאשם עונש מרתייע של מאסר של 6 חודשים לרכיביו בעבודות שירות, לצד פיצוי למתלוונת, מאסר על תנאי והתחייבות. לדבריה, מדובר בעבירות חמורות של אלימות בתחום המשפחה שশיכוון בחברה הולכת וגוברת ומחיבת עונשה מרתיעה, להן מתווספת עובדת כפירתו של הנאשם במיחס לו והעובדה שגם לאחר שהורשע לא נטל אחריות למשעיו. לטענתה, מתחם העונשה בגין העבירות דנן נع בין עבודות שירות לתקופה קצרה לבין מאסר בפועל של 12 חודשים, אך בשל העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי יש מקום לדבריה להשית עליו עונש ברף הנמוך של המתחם. בונגש לסוגיית הרשעה טענה המאשימה, כי לא מתקיים במקרה זה אף אחד מתנאייה של החלטת כתוב.

קבעית מתחם העונש ההולם

על מידת חומרתן של עבירות אלימות במשפחה אין עוררין. כפי שציינה כב' השופטת א' פרוקצ'יה:

"**מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישרוו יחס של אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי.** הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלים בתחום המשפחה לתופעה העומדת בנגד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלים על פי רוב בידי חזק כלפי החלש. .. נפיזותן של עבירות אלה, והចורר להגן על קורבנות האלים שם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בעונשה בעבירות אלה" (ע"פ 87558/07 פלוני נ' מדינת ישראל מיום 07/10/2011, נבו).

הערכים החברתיים שנפגעו בגין העבירות בהן הורשע הנאשם עניינים בשימירה על שלמות הגוף והחצים, וכן בהגנה על תחושת הביטחון האישית ועל שלונות הנפש של הפרט. הצורך להגן על ערכים אלה מתחדד כאשר עבירות האלים מוצעות בתא המשפחתית, כלפי בת הזוג, בין כתלי ביתה האמור להיות מבצרה. על חשיבותו של הערך המוגן ניתן ללמידה אף מהעונש המרבי של שש שנים מאסר, אשר קבע המחוקק לצד עבירה זו.

כל מעשה תקיפה של אדם כלפי משנהו הינו חמור ולעתים ישנו קושי אמיתי להביע עדשה שעולה להישמע כמקלה ראש במעשה תקיפה כלפיו. יחד עם זאת, בית המשפט מחויב לבחון כל מקרה ולתת את הדעת על נסיבות ביצוע העבירה בעין הנדון לפני. הבדיקה בהליך זה ביחס לעבירות התקיפה בה הורשע הנאשם מעלה, כי היא נמצאת במדד חומרה נמוך יחסית: הנאשם הדף את המתלוונת לקיר וսטר על פניה וכתוצאה לכך נגרם לה סימן אדום בלחיה. כאמור, מדובר באירוע ייחודי שאריע על רקע תפיסות פטראיכליות וקשי הסתגלות של הנאשם לחסם בחברה מודרנית, לצד קשי השפה והפרנסת אליו נקלע. עבירת האיומים לעומת זאת מצויה במדד חומרה גבוהה יחסית, לאור תוכנו של האיום שהשמעו הנאשם כלפי המתלוונת, שענינו פגיעה בחיה.

בחינת מדיניות העונשה הנוגגת מעלה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות דנן **בנסיבות מיוחדות** נع בין מאסר מותנה לצד צו מבחן, של"צ ופייצוי לבון מאסר בפועל של מספר חודשים, הכל בהתאם לחומרת הנסיבות (לשם המכחשה):

עמוד 3

ברע"פ 12/7720 פלוני נ' מדינת ישראל מיום 12/11/12 דובר באיש חינוך שהיכה את אשתו וילדיו בהזדמנויות שונות. הוטלו עליו מאסר על תנאי, צו מבנן למשך 18 חודשים וצו שירות לתועלת הציבור של 200 שעות; בת"פ (שלום רملה) 13-03-6990 מדינת ישראל נ' פלוני הוטלו על נאשם 4 חודשי מאסר ע"ת, פיצוי למתלוננת, צו מבנן למשך שנה ושל"צ מיום 14/10/02 ; בע"פ (מחוזי חיפה) 13-12-8394 מדינת ישראל נ' פלוני (13.2.14), התקבל חלקית ערעור המדינה על קולות העונש של נאשם, אשר הורשע על פי הودאותו בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות, תקיפת קטין בנסיבות מחמירות ותקיפת קטין הגורמת חבלה של ממש. בית משפט השלום גזר עליו צו של"צ בהיקף של 120 שעות. בית משפט המחוזי הוסיף לעונש זה גם עונש מאסר על תנאי של 12 חודשים).

הימנעות מהרשעת נאשמים שביצעו עבירות אלימות בתחום המשפחה, גם ישנה צו בתייקם הרבים מאד מסוג זה הנדונים בbatis המשפט אפריט, ואולם זאת רק במקרים מאד מיוחדים ונדרים בהם שילוב הנסיבות של העבירה, של העברין ושל האינטרס הציבורי הוביל לתוצאה זו כתוצאה הנכונה לאוותם מקרים נדרים.

לא מצאתי, כי יש הצדקה במקרה דן לסתות מתחם העונש ההולם ולהורות על ביטול הרשעתו

של הנאשם. מהתסaurus שהוגש ביום 14/09/09 עולה כי הנאשם מועסק כיום ע"י חברת-כח אדם ועובד בעבודות נקיין באזרח מגורי, ועל כן אין בידי לקבל טענה הסניגור בדבר בפגיעה האפשרות התעסוקה של הנאשם. לא נתען כי הנאשם הינו בעל התמחויות או מומחיות בתחום עיסוק ספציפי , אשר הרשעה תסכל אפשרותו לעסוק בתחום זה. גם חומרתן של העבירות ונסיבות ביצוען, כאשר לתקיפה פיזית מתלווה גם איום חמור, אין אפשרות במקרה זה להורות על ביטול הרשעה.

אשר לעונש הראו לנאים בתחום הענישה- מקובלת עלי' המלצהו של שירות המבחן בדבר

הטלת עונשים שיקומיים של מבחן ושל"צ לצד עונש מרתייע של מאסר מוותנה. עונש זה המציג ברף התחתון של המתחם - עולה בקנה אחד עם עברו הנקי של הנאשם, עם הנסיבות שהובילו לו לביצוע העבירה כמפורט לעיל , עם מאסר הבית הארוך שכבר ריצה במסגרת הiliar דין (12 חודשים) ועם שיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן ויש בו גם כדי להוות מסר מרתייע זה לנאים והן לחברה בכלל. אכן, הנאשם לא הודה במינויו לו ובחר לנאל הליך הוכחות , ואולם לא מצאתי כי יש לייחס לכך משקל יתר , כפי שטוענת ב"כ המאשימה . אין ספק כי הודאותו של הנאשם במינויו לו, הטומנת בחובה קבלת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי יקר מהוועה שcool לקולות העונש, אךברי כי הودאה אינה חזות הכל וכי כפירתו של הנאשם במינויו לו, אין בה, ככלעצמה, כדי לסתום הגולל על ענישה שיקומית מוקלה. המדובר בשיקול אחד מני רבים , המתגמד במקרה שבפניו נוכח מרכיבות נסיבות חייו של הנאשם , כפי שעולה מהتفسרים שהוגשו בעניינו של הנאשם ומהאופן בו בחר שירות המבחן לסייע לו, ובענין זה אציין כי שירות המבחן הטיב עשות משבחר לראות את התמונה בכללותה.

כללים של דברים עונשו של הנאשם והוא כדלקמן:

1. הנאשם עומד ב迈向ן במשך שנה מיום.

- .2. של"צ בהיקף של 160 שעות על פי תוכנית שירות המבחן, כמפורט בתסקיר.
- .3. מאסר 6 חודשים אותו לא ירצה, אלא אם כן יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה על פי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
- .4. מאסר חדשים אותו לא ירצה, אלא אם כן, יעבור תוך שנתיים מהיום עבירה על פי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז- 1977.
- זכות ערעור לפני בית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום העתק לשירות המבחן.
- ניתן היום, כ"ז חשוון תשע"ה, 19 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.